

6. Un eveniment deosebit de penibil

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

6. Un eveniment deosebit de penibil

Cum Isus devine centrul atenției

Ioan 2.1-11

„Și a treia zi a avut loc o nuntă în Cana din Galileea și mama lui Isus era acolo. Și au fost invitați și Isus și ucenicii Săi la nuntă” (Ioan 2.1-2).

Asistența spirituală este osteneala de a aduce sufletul omenesc în legătură corectă cu Dumnezeu și să-l elibereze de toate celelalte legături – mai ales când Dumnezeu este numai o imagine marginală în viață!

„Desigur, o predică scurtă și clară ar trebui să fie. Dar nu o face prea lungă. Tu știi, am invitat pe unii colegi de serviciu, care nu au a face cu credința. Deci nu vorbi prea mult despre Isus, ci fă-o mai simplu și puțin mai plăcut. Mă înțelege?” Phil mă privește implorator, ca să-mi arate clar că eu nu trebuie să-l blamez înaintea colegilor lui ...

Ce face o nuntă să fie o nuntă creștină? Ce nu trebuie în nici un caz să lipsească de la o astfel de nuntă? Desigur, vei spune tu, cel mai important este perechea mirilor, o mâncare bună, oaspeți plăcuți și veseli și o predică bună!

Probabil nunțile creștine de astăzi sunt asemănătoare cu nunta la care a fost invitat atunci Isus. Centrul este desigur perechea mirilor – și Domnul Isus cu ucenicii Lui sunt o prezență lipsită de importanță. „Și El a fost invitat”, remarcă Ioan, când își amintește de aceasta. El este unul între cei mulți. Probabil L-au invitat, deoarece mama Lui era pe lista oaspeților. Este posibil să fi fost o nuntă în rubedenia extinsă. Astfel are voie să apară și Isus cu ucenicii Lui. Privit în timp, aceasta a avut loc la începutul activității Lui publice. El tocmai venise din Iudeea. Acolo El a fost la Ioan Botezătorul și a întâlnit pe primii Lui ucenici: Petru și Andrei; Ioan și Iacov, Filip și Natanael (Ioan 1).

Nimeni nu-L cunoaște încă pe Fiul Mariei din Nazaret, pe Fiul tâmplarului. Astfel nimeni nu-L remarcă conștient la această nuntă. Mult mai importantă este desigur perechea mirilor (al căror nume cu regret nu-l cunoaștem), după aceea are importanță organizatorul festivității, care are misiunea de a coordona sărbătoarea, precum și servitorii, să facă cât mai plăcută seara pentru oaspeți.

Nu sunt nunțile și sărbătorile noastre foarte asemănătoare? Se planifică și se organizează o întâlnire veselă, liberă de orice griji, mâncat și băut în comun, și desigur și Domnul face parte marginal din această societate: o predică scurtă, câteva cântări spirituale, câteva rugăciuni ... - și apoi ne mirăm că în căsnicia perechii tinere Domnul Isus ocupă numai o poziție marginală. Un cadru evlavios la o imagine zilnică.

6. Un eveniment deosebit de penibil

Cum poate Domnul Isus deveni (din nou) centrul căsniciei și familiei noastre? Probabil nunta din Cana ne poate da un imbold în privința aceasta.

Care este problema nunții din Cana din Galileea?

A fost eșec omenesc? Nu a calculat corect organizatorul festivității? A invitat probabil mirele mai mulți oaspeți decât au fost inițial planificați? Aproape nimeni nu observă penibilitatea care se pregătea: provizia de vin era pe terminate, înainte ca sărbătoarea să se fi terminat!

Singura, care pare să fi privit înapoia culiselor, pare să fie Maria, mama lui Isus. Ce este de făcut? Logic ar fi fost să se adreseze organizatorului sărbătorii sau mirelui. Ei sunt responsabili pentru sărbătoare. Însă Maria se duce la Isus! Până în momentul acesta Domnul nu a făcut nici un semn, scoate Ioan în evidență în relatarea lui (Ioan 2.11). De ce vine Maria cu această stare de lucruri la El?

Desigur se poate specula în privința aceasta. Însă eu cred că Maria L-a cunoscut pe „Cel mai mare” al ei ca Acela pe care ea se putea baza. Pare să fie așa că în momentul acesta soțul ei Iosif murise deja, deoarece Domnul Isus este numit nu numai „*Fiul tâmplarului*”, ci și „*Tâmplarul*” (Marcu 6.3). Aceasta lasă să se înțeleagă că El a preluat activitatea părintească, până când frații și surorile Lui mai tinere au putut s-o ducă mai departe și Isus a intrat în lucrarea publică.

În orice caz aici putem învăța de la Maria să mergem la Domnul nostru cu toate problemele noastre personale și cu nevoile altora. De la ea vrem să învățăm și acest lucru: ea nu-I aduce nici o rugămintă și nu-I face nici o propunere de rezolvare a problemei, cum El ar putea ajuta. Nu, ea prezintă numai starea de lucruri: „*Ei nu mai au vin*” (Ioan 2.3).

Probabil ar trebui la punctul acesta să verificăm rugăciunile noastre, pe care le aducem Domnului nostru. Nu sunt ele de cele mai multe ori de regulă rugăciuni cu propuneri de rezolvare?

Cum procedează Domnul Isus, cum câștigă El inimile?

Probabil ne întrebăm, de ce Domnul nostru tratează așa de dur pe mama Lui, după ce ea L-a făcut atent cu privire la situația dezagreabilă: „*Ce am Eu a face cu tine, femeie? N-a sosit încă ceasul Meu*” (Ioan 2.4). De ce El nu o numește mamă? Și aceasta este consiliere spirituală, pe care Domnul nostru o face mamei Sale pământești. Consilierea spirituală produce uneori durere, deoarece ea ne corectează. Trebuie să nu fi fost ușor pentru Maria să nască și să crească pe Fiul lui Dumnezeu. Cât de repede se poate uita că El era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu și nu era Fiul ei. Deja la vârsta de 12 ani El a trebuit să amintească părinților Lui, cine era cu adevărat Tatăl Lui: Tatăl din cer (Luca 2.49). La fel și aici El a trebuit să-i amintească: „*Ce am Eu a face cu tine, femeie?*” – Aceasta înseamnă: tu nu poți și nu ai voie să Mă instrumentalizezi, tu nu poți dispune de Mine; ca Fiu al Tatălui Meu ceresc Eu sunt răspunzător numai față de El.”

6. Un eveniment deosebit de penibil

Maria nu este supărată de răspunsul Lui. Ea înțelege evident mustrarea Lui și o acceptă. Însă ea a ascultat exact, ea a înțeles nu numai luarea de poziție a lui Isus, ci și fraza care a urmat: „*N-a sosit încă ceasul Meu*” (Ioan 2.4). Prin aceasta ea a înțeles că nu este o respingere, ci numai o referire că El **va acționa** la timpul Lui!

Și din aceasta vrem să învățăm de la Maria: Domnul nostru cunoaște nevoile noastre și El știe ce este necesar. Nu vrem să-I facem prescrieri, când trebuie El să acționeze. Însă noi putem ști că El va face ce este corect la timpul potrivit.

Având această încredere, Maria se duce la slujitori și le spune: „*Orice vă va zice, faceți!*” (Ioan 2.5). Prin aceasta ea îndreaptă atenția slujitorilor spre Domnul Isus. Începând din momentul acesta ochii lor sunt îndreptați numai spre El.

Aceasta este taina simplă pentru felul cum Domnul Isus devine (din nou) centrul în viața noastră, în căsnicia noastră, în familia noastră și în Adunare: toată atenția noastră trebuie să fie îndreptată spre El! El trebuie să fie permanent ținta noastră principală: „*Orice vă va zice, faceți!*” Va marca aceasta din nou viața noastră zilnică? Unii tineri poartă o banderolă la mână cu inscripția WWJD (What would Jesus do? Ce ar face Isus?).

Cum rezolvă El „situația”?

Slujitorii au atenția îndreptată spre Domnul Isus. Ei iau seama la El. După aceea El vine la ei și le spune numai: „*Umpleți vasele cu apă!*” (Ioan 2.7). Aceste șase vase stăteau la intrarea în casă conform obiceiului de curățire iudaic și împreună conțineau aproximativ 600 de litri.

Încearcă să te pui în situația slujitorilor. Cum ai fi reacționat tu? Ce să însemne o astfel de solicitare lipsită de sens? Era nevoie de vin, și nu de apă! Pe lângă aceasta să scoți 600 litri de apă – o muncă istovitoare. De fapt, ce are Tâmplarul acesta de comandat aici? Noi primim comenzi numai de la organizatorul festivității și de la mire ...

Cu plăcere i-aș întreba pe slujitori: La ce v-ați gândit în momentul acela? De ce ați ascultat și ați umplut vasele până sus, și nu numai până la jumătate?

Ei nici nu știu măcar ce intenționează Domnul să facă. Însă ei sunt ascultători! Și nu este deseori așa, că noi vrem să fim ascultători de Cuvântul lui Dumnezeu numai când Îl înțelegem? Domnul Isus spune în Ioan 7.17: „*Dacă vrea cineva să facă voia lui Dumnezeu, va cunoaște despre învățătura aceasta, dacă este de la Dumnezeu.*” Deci principiul Domnului nostru este: mai întâi să fi ascultător și să faci, și după aceea înțelegi! Ascultarea noastră dă naștere la minuni!

Slujitorii nu au înțeles ce urma să aibă loc! Ei au făcut numai ceea ce Domnul le-a zis. Și solicitarea a doua este și mai neexplicabilă decât prima: „*Scoateți acum și duceți mai-mare lui mesei*”. – „Dar, Doamne, aceasta este de neînțeles! Ce înseamnă aceasta? Să ne blamăm?

6. Un eveniment deosebit de penibil

Mai-marele mesei nu înțelege glumele! El ne va considera altceva, dacă vrem să-i vindem apă ca vin! Chiar așa de beat nu este el încă, ca să nu-și poată da seama de diferență!” – Dar ei fac așa ...

Când Domnul Isus face minuni, nimeni nu poate descrie cum are loc minunea. Și El face minuni, chiar dacă nimeni nu ar remarca. Biblia nu ne spune nimic despre felul cum Domnul Isus a făcut transformarea moleculară și când a făcut-o. S-a transformat apa în vin în momentul când slujitori au scos-o din vase, sau când mai-marele mesei a băut-o? Minunile Domnului nostru rămân ascunse curiozității noastre științifice. Însă ele sunt prezente.

William MacDonald a definit minunile astfel:

1. Sunt minuni simple. Din acestea fac parte minunile creației, plantelor, animalelor și ale universului întreg. De asemenea și marea minune a nașterii.
2. Apoi sunt minunile deosebite. Din acestea fac parte acele evenimente care nu se supun legilor naturii. De exemplu, când apa se transformă în vin, când soarele și luna se opresc deasupra văii Aialon sau când Domnul Isus merge pe apă.
3. Însă cele mai mari minuni au loc când un om păcătos devine un copil al lui Dumnezeu prin nașterea din nou.

Ce pot eu învăța din aceasta pentru consilierea spirituală?

1. Fii conștient: Isus este suveran, El este și rămâne întotdeauna singurul Cel care acționează.
2. Nu Îi prescrie cum să ajute și cum să acționeze. Spune-I numai problema, nevoia. El știe mai bine decât tine ce este necesar.
3. Tu ca și consilier spiritual ești numai o slugă a lui Dumnezeu, Domnul nostru nu este niciodată dependent de tine, chiar dacă El te folosește din când în când.
4. Urmărește ca Domnul Isus să fie întotdeauna punctul central al oamenilor. Ai atenția îndreptată permanent asupra Lui. Aceasta înseamnă că El trebuie să fie centrul vieții tale.
5. Fii conștient că El poate face totul și lasă în seama Lui când și cum să acționeze.
6. Nu fii dependent de minunile Lui, ci de Cuvântul Lui! Nu simțămintele, nu experiențele, nu mintea noastră sunt importante pentru ascultarea credinței, ci numai Cuvântul Său! Un citat: „**If you see his words, you will see his works!**” („Dacă iei seama la cuvintele Lui, vei vedea minunile Lui!”)

Reține: **Dacă iei seama la cuvintele lui Isus, El va deveni centrul tău!**

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg,

Anul 2011, pag. 63-69.

Titlul original: *Ein höchst peinlicher Eklat*

Internet: www.wachsen-im-glauben.de